Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe - ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

SAYI: 29
12 MAYIS 1978
250 Kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Ecevit hükümetinin yeni vergi tasarısı ne getiriyor?

4. SAYFADA

Cumhuriyet tarihi boyunca egemen sınıflar ülke çapında baskı ve kıyım yaratmak, emekçi sınıfları sindirmek istedikleri zaman Doğu'da tertip ve tahriklere girişmişlerdir.

Doğu'da ırkçı şöven baskılar, ayırım gözeten uygulamalar süregelmiş, son yıllarda daha da yoğunlaşmıştır.

DOĞU'DA TERTİP VE TUZAKLAR AŞILACAKTIR

Geçtiğimiz günlerde bombalı saldırı ve cinayetlerin belirgin bir artış göstererek, ağırlıklı olarak doğu illerimize kaydığı gözlendi. Şiddet olaylarının Elazığ, Malatya, Erzurum, Kahramanmaraş, Bingöl, Kars gibi illerimizde özellikle yoğunlaşması kesinlikle bir rastlantı olarak değerlendirilemez.

Bu illerde yer alan olayların hemen hemen tümünde bir yöntem ön plana çıkmaktadır. Irkçı şoven, baskıcı, din ve mezhep ayrımını körükleyen bir politikanın, yıllardır beslediği geri ortam, yöre halkını tahrik edip, galeyana getirme yollarını kolaylaştırmaktadır.

İşte Faşist Hareket Partisi ve yandaşı örgütler bu kolaylığın hesabı içindedirler ve son iki seçimde Elazığ, Bingöl gibi illerden sağladıkları nisbi gelişmeler onları cesaretlendirmektedir.

MHP'nin, 26 Mayıs'ta Erzurum'da yapacağı miting hazırlıklarını yoğun olarak sürdürdüğü ve doğu illerinde adeta bir seferberliğe girdiği şu günlerde demokratik örgüt merkezlerine yapılan saldırılar bir yandan devam ederken öte yandan camilerin bombalanacağı ihbarları yapılıyor. İçme sularına zehir katıldığı söylentileri, bunun yanısıra yer yer saldırıya uğrayan MHP binaları...

Bütün bunlar ülke üzerindeki yoğun baskı ve şiddet havasını sürdürebilmek, bunu gerektiğinde emekçi sınıfları sindirebilmenin bir aracı olarak kullanma planının parçalarıdır.

Faşist Hareket Partisi böyle bir planın baş oyuncusu, egemen sınıfların maşası, vurucu gücü olma özelliğini sürdürmektedir.

Ecevit Hükümeti artık ayyuka çıkan tertip ve tuzakların üzerine gitmek zorundadır.

Tertip ve tuzakların kaynağı bellidir. İşçi sınıfımız ve demokratik güçler kaynaklar kurutuluncaya kadar kararlılıkla mücadele etmek azmindedir.

YORUM

DOĞU, MHP VE "PARTİLER ARASI DİYALOGUN BAŞLANGICI"

3. sayfada

"İHTİSAS MAHKEMESİMİ, YENİ "DGM" Mİ?

Hatırlanacağı gibi MC döneminde hazırlanan DGM (Devlet Güvenlik Mahkemeleri) yasa tasarısı işçi ve emekçi sınıfların ve tüm demokratik güçlerin direnci karşısında, yasalaşamamıştı. "Dogal Hakim" ilkesini hiçe sayan ve adaletin bağımsızlığı ilkesini ayaklar altına alan DGM'ler, egemen sınıfların işçi ve emekçilerin gelişen demokratik mücadelesini bastırmayı amaçlıyordu.

Geçtiğimiz haftalarda ise, yeni tür bir mahkemenin, "ihtisas mahkemeleri"nin kuruluş hazırlıklarının yapıldığı açıklandı. Biçim olarak DGM'leri andıran bu mahkemeler hakkında Adalet Bakanı ve Başbakan, henüz ayrıntılı bilgi vermediler.

Geçtiğimiz haftalarda yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısında önerildiği öğrenilen İhtisas Mahkemelerine gerekçe olarak Ecevit, "anarşik olaylarlailgili kararların geç alındığını, bunun da anarşistleri cesaretlendirdiğini, yalnızca anarşik olaylara bakacak ihtisas mahkemelerinin bu olayların çabuk karara bağlanmasını sağlayacağını" öne sürdü.

Ecevit'e göre bu mahkemelerin kurulmasıyla Anayasa da zedelenmiş olmayacak. Mahkemeler doğal hakim ilkesine uyularak oluşturalacak. Ayrıca bu mahkemelerin daha işler hale getirilmesi için bir de adli zabıta kurumunun genişletilmesi, modern araç ve gereçlerle donatılması tasarlanıyor. Ecevit, bu açıklamayı yaptı ama, doğal hakim ilkesinin nasıl olup da bozulmayacağı konusunda pek bir şey söylemedi.

Demirel ise, kurulması gerekenin DGM'ler olduğu, bunlara başka isimler uydurmamak gerektiğini belirtti.

İşçi sınıfı ve emekçi halkımız, adı ne olursa olsun, yargının bağımsızlığını önleyen, mahkemeleri hükümetin oyuncağı haline getiren her türlü düzenlemeye, dün olduğu gibi, bugün de karşı duracaktır. Demokratik güçler, anayasa dışı her türlü anti-demokratik girişimin karşısında olacaktır.

Faşizmin Devlet kadrolarına sızmasının yeni bir örneği:

Ülkü ocaklarının kapatılması istemi mahkeme tarafından neden reddedildi?

Ankara Valiliğinin Ülkü Ocaklarının kapatılması ıstemi, mahkeme tarafından reddedildi. Ankara Valisi Tekin Alp tarafından ileri sürülen istem, Ankara 1. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından reddedildi. MHP yayın organı Hergün gazetesi, bu kararı "Türkiye'de hakim var" biçiminde değerlendirdi.

Ancak, Hergün gazetesinin söz ettiği bu hakimi biraz daha yakından tanıyınca, "Cezacı Osman"lakabıyla tanınan Osman Balvek'in Ülkü Ocaklarını neden "affettiğini" anlamak kolaylaşıyor.

Osman Balvek'in birinci özelliği, 1972'den sonra bir "fikir suçu" ile ilgili olarak eski TİP'li parlamenter ve tanınmış yazar Çetin Altan'ı mahkum ettirmiş olması.

Osman Balvek ODTÜ'de boykot yapan öğrencilerin davasına da baktı, ilerici öğrencileri mahkum etti.

"Hakim" Osman Balvek'in özellikleri bununla da kalmıyor. Balvek, bir süre Eskişehir Mihalıççık'da görev yaptı. Görev süresince bölgenin çıkar çevreleriyle, toprak ağalarıyla yakın ilişkiler kurduğu, MHP ileri gelenlerinden Gün Sazak'la da sıkı fıkı olduğu öne sürülüyor.

Bütün bunlar bilinince Ülkü Ocaklarının neden "affedildiğini" anlamak kolaylaşıyor.

Faşizmin devlet kadroları içinde ne ölçüde yuvalanmış olduğu, devlet kadrolarının faşizm kalıntılarından sonuna kadar temizlenmesi için kararlı bir müçadelenin gereği bir kez daha görülüyor.

Ankara Valiliğinin Ülkü Ocaklarının kapatılması istemi, faşist cinayet şebekelerinin üzerine yürümek açısından Ecevit Hükümeti için önemli bir adım oluşturabilirdi. Eldeki son derece kesin belge ve dosyalara rağmen bunun yapılmaması ve mahkemenin Valilik istemini reddeden kararı, sermaye basınının, faşist yuvaları aklaması için önemli bir malzeme sağladı. Bunun da sorumluluğu Ecevit Hükümetine ait.

MHP YANLISI HERGÜN GAZETESİ, ANKARA 1. ASLİYE CEZA MAHKEMESİNİN KARARIYLA İLGİLİ OLARAK 'TÜRKİYE'DE HAKİM VAR" MANŞETİNİ ATTI. HERGÜN GAZETESİNİN SÖZ ETTİĞİ HAKİM OSMAN BALVEK'İN ESKİŞEHİR'DE GÖREV YAPTIĞI DÖNEMDE, MHP'Lİ GÜN SAZAK'LA YAKIN İLİŞKİLER İÇİNDE OLDUĞU BELİRTİLİYOR.

Sermayenin tertipleri boşa çıkarıldı

1 MAYIS COŞKU VE DİSİPLİN İLE KUTLANDI

SERMAYE SINIFININ 1 MAYIS ÖNCESİ BAŞLATTIĞI YILDIRMA VE KORKUTMA ÇABALARI SONUÇ VERMEDİ, 1 MAYIS GÖSTERİLERİNE YÜZ BİNİN ÜZERİNDE İŞÇİ VE EMEKÇİ KATILDI.

(Haber, Yorum ve fotoğraflar 2. Sayfada)

BEHİCE BORAN'IN 1 Mayıs mesajı

'selam işçi sınıfımıza'

■ TİP GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN'IN 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI VE TİP'İN 3. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ NEDENİYLE YAYINLADIĞI MESAJ

2. Sayfada

Ambargo:

EGEMEN SINIFLAR EMPERYALİST ÜLKELERE YALTAKLANIYOR

"AMERİKA BİZİM CANIMIZ" DİYEN PATRONLAR WASHINGTON'DAKİ GELİŞMELERİ YÜREKLERİ AĞIZLARINA GELEREK İZLİYORLAR.

3. sayfada

Afganistan:

Çağdışı despot yönetim yıkıldı

3. sayfada

ONBEŞ GÜNDE BİR

DİKKAT VE İBRETLE

Vergi, vermek fiilinden türetilmiş, sevimsiz bir sözcük. Buna bir de "paket" lafı eklendi. Yani bir değil, birçok vergide değişiklik ve yeni vergiler sözkonusu. Onun için de herkes tedirgin. Gerçi hükümet sözcüleri açıklama üstüne açıklama yapıyorlar; merak edilmesin; hayat pahalılığı karşısında anlamını yitirdiği için bazı vergiler mecburen arttırılıyor; ama aslında dar gelirliler, ücretliler korunmaktadır, bu tasarıyla asıl vergi yükü daha çok kazananlara aktarılmaktadır, diye. Ancak şimdiye kadar benzer sözleri çok dinlemiş ama gerçeğin, bu sözlerin tam tersi olduğunu görüp yaşamış olan emekçi halkımız haklı olarak endişeli.

Diğer yandan Meclis'teki eski MC partileri de bu tasarıya alabildiğine hücum ediyorlar; hem de fakir fukara adına. Sanki, şimdiye kadarki politikalarıyla bu enflasyon ve hayat pahalılığının asıl hazırlayıcıları, hazineyi tamtakır hale getirmiş olanlar, en kötü vergi sayılan enflasyonla geniş işçi ve emekçi yığınlardan sermaye sınıfına para aktaranlar onlar değilmiş gibi, sıkılmadan.

Onları ve ipe sapa gelmez iddialarını bir kalem geçelim de, asıl bu yeni tasarının gerçekte ne getirip, ne götürdüğüne bakalım:

Bu "paket"te bir bakıma işçi ve emekçiler, ücretliler lehine değişiklikler yok değil. Tasarının gelir vergisi ile ilgili bölümünde asgari geçim indirimi değişmese de, ücretlilerin özel indirimi yükseltilerek asgari ücret tutarı kadar bir miktar vergi dışı bırakılıyor. Kazanç durumlarını kendi beyan edenler için beyanla birlikte yaşam durumu ölçütü getiriliyor ve gelir dilimleri bugünkü duruma, nisbeten uydurulmaya çalışılıyor. Başbakanın dediğine göre, Devlet bu yeni tasarı

Nihat SARGIN

(Devamı Sayfa 4'de)

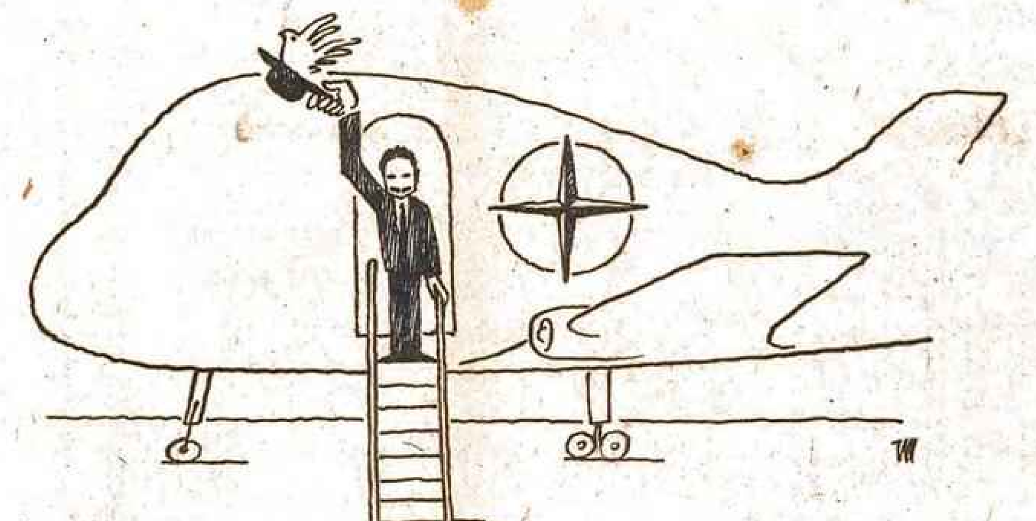
Ecevit'in gezisi boyunca

BULGAR HALKI TÜRKİYE İLE DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ ARZUSUNU DİLE GETİRDİ

● Sosyalist ülkelerle dostluk ve her alanda işbirliği, Türkiye'nin içtenlikle ve bilimsel temellere dayalı olarak geliştirmesi gereken bir zorunluluktur

3. sayfada.

kılçık

"Halka açık gazete"

Maocu ceride "Aydınlık", "gazetemizin sahibi 45 milyon halktır" diyor. Vehbi Koç'un halka açık şirketleri gibi hani, "halka açık" diye, diye halkı sömürüp bir de vergi indirimi sağlarlar ya, bunlar da öyle, bir yandan "45 Milyon halk" deyip, bir yandan da Amerika ve NATO Propagandası yapıyorlar.

★

ÇARK

PATRON GAZETELERİ NE İŞE YARAR?

Tüm toplumların yaşamı içinde günlük gazeteler hiç bir şekilde inkar edilemeyecek oranda etkinliğe sahiptir. Tüm toplumsal olaylar ve fikirler gazeteler kanalıyla kitlelere ulaşır. Böylece de gazeteler bireylerin tüm toplumun düşünmesini, olayların karşısında aldığı tavırları ve tüm davranışlarını ve yönelişlerini etkileyen son derece önemli araçlardır. Reklam deyince de öncelikle aklımıza gelen araçlardan biri gazetelerdir. Şirketler gazeteler kanalıyla ürettikleri malları kitlelere tanıtırlar, kullanmalarını ve tüketmelerini teşvik ederler.

Bu gazeteler tüm siyasi olayları ve fikirleri de tıpkı reklamlar gibi patronların yararına olarak verirler. Bilinçsiz bir gazete okuyucusu, her hangi bir olayı, gazete nasıl veriyorsa, nasıl yorumluyorsa öylece alır. Farkında bile olmadan gazetenin yorumu kendi yorumu haline gelir. Gazetenin istediği gibi düşünür ve öyle davranır.

Gazetelerin de bir sahibi ya da sahipleri olduğu tüm tercihlerin ve tarafların gazetenin bu özelliğine göre belirlendiği unutulur, unutturulur. Kimi gazeteler AP'yi ve onun görüşlerini savunur,kimileri CHP'yi ve onun fikirlerini. Ama bu gazete patronları için tehlikesiz bir bölünmedir. Hatta özgürlükçü demokratik düzenin gereğidir. Böylece sağcı ve solcu diye gazeteler ikiye ayrılır. Gazeteler bu iki parti ve onların düşünceleri etrafında yarışırlarsa düzen devam eder. Çünkü iktidara AP de gelse, CHP de gelse patronların patronluğu devam edecektir. Bu nedenle de gazeteler için 'Sol'un bir sınırı vardır. O da sosyalizm sınırıdır. İşte yasak bu noktada başlar. Gazete patronu istese de (istemez ya) bu sınırı aşamaz. Çünkü sosyalizmi savunan fikirlere, partilere yer verirse, reklam veren patronlar reklamı keserler. Reklam olmayınca da gazeteler önemli bir gelir kaynağını kaybederler. O kadar ki, kimi gazetelerin maliyeti satış fiyatının üstündedir. Çünkü esas olan reklam gelirleridir.

Şu 1 Mayıs olayına bakın. Sağcısı, solcusu tüm gazeteler, 1 Mayıs günü olaylar çıkacağından bahsediyorlardı.

1 Mayıs tüm yıldırma gayretlerine rağmen, büyük bir katılımla ve olaysız bir şekilde kutlandı. Bu sonuçtan işçiler, emekçiler ve dostları büyük coşku duydular. Ancak işçi sınıfı ve demokrasi düşmanları bu kez, günler boyu uğraşarak yarattıkları tedirginliği kullanarak, "Sokaklar boşaldı, meydanlar kızıllara kaldı, ihtilal provası yapıldı" diye çığlıklar atmaya başladılar.

Şimdi siz olayların dışındaki sade bir gazete okuyucusunu düşünün. Bu gazeteleri okuduğunda neler düşünür. Bu gazetelere göre sanki İstanbul düşman kuvvetlerince işgal edilmiştir.

Düşündüler, taşındılar, 1 Mayıs'ın intikamını almak üzere 26 Mayıs'ta İstanbul'da miting yapmaya karar verdiler. Tüm demokrasi düşmanları, şimdi bu miting için seferber olacaklar. Bu gazeteleri yeniden göreceğiz. 26 Mayıs'ta İstanbul'u yeniden 'kurtarmak' için ellerinden geleni esirgemeyecekler. En büyük sermayeleri de 1 Mayıs'a küfür etmek olacak.

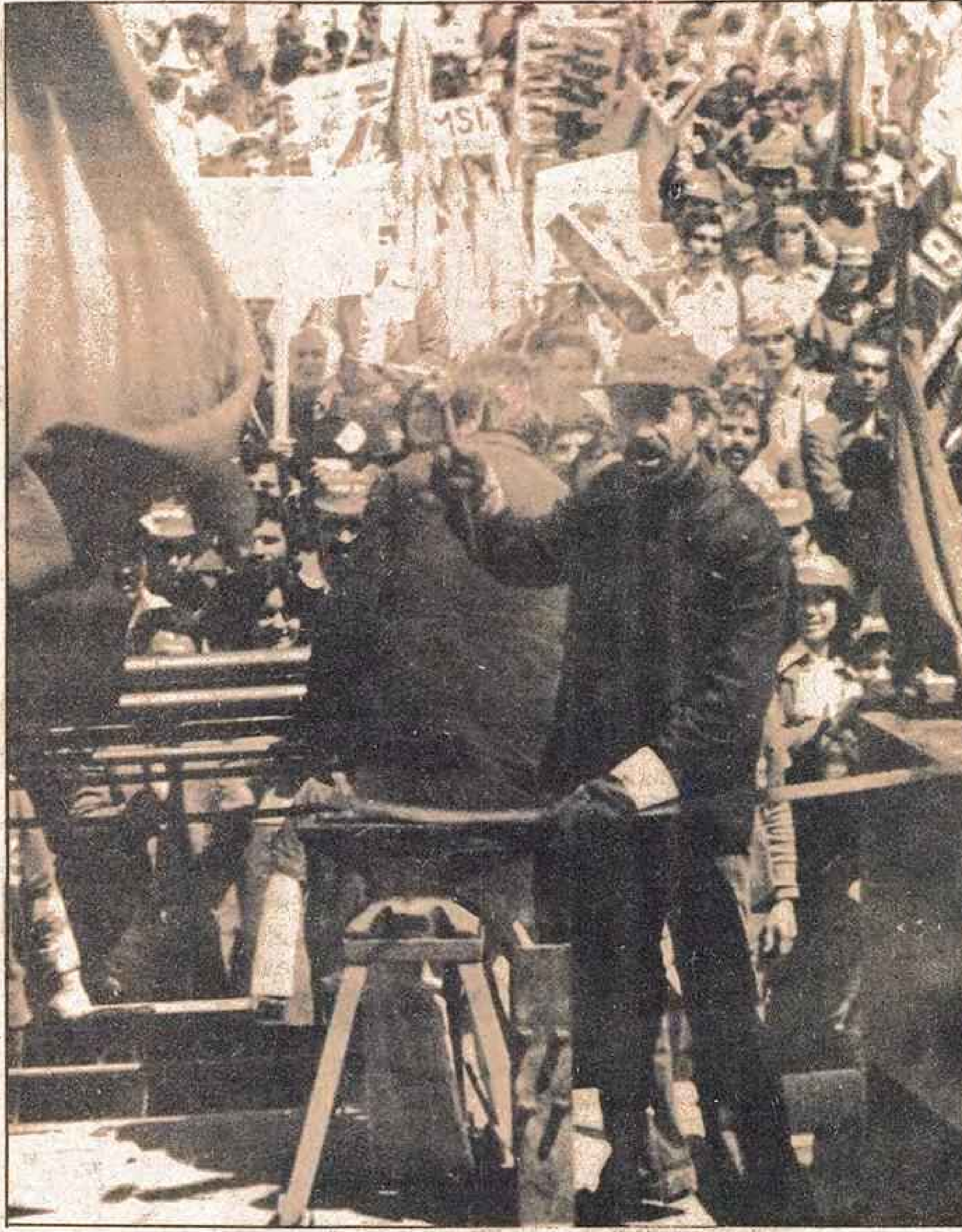
1 Mayıs'ın yararı sayılamayacak kadar çok. Birisi de, gazetelerin kimin hesabına yayın yaptığını bir kere daha göstermesi oldu.

Patron gazeteleri işçileri emekçileri kandırmaya çalışırken, dostları ve düşmanları göstermeye de yarıyor.

Yavuz ÜNAL

Sermayenin tertipleri boşa çıkarıldı

1 MAYIS COŞKU VE DİSİPLİN İLE KUTLANDI

SELAM İŞÇİ SINIFIMIZA,

GENÇLERİMİZE SELAM!

GÖREV HABER MERKEZİ – İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, İstanbul'da, 1 Mayıs Alanı'nda DİSK'in düzenlediği ve 50'yi aşkın meslek ve demokratik kitle örgütünün katıldığı miting ve yürüyüşle kutlandı.

Sabahın erken saatlerinde, işçiler, emekçiler, memurlar, öğretmenler, gençler, teknik elemanlar, kır emekçileri Beşiktaş ve Karaköy'de toplandılar. Yürüyüş başlayıncaya kadar, hep bir ağızdan sloganlar haykırıldı, halaylar çekildi, marşlar türküler söylendi.

Bu yılki 1 Mayıs gösterilerinin önemli bir özelliği de, geçen yıl faşist güçlerin Taksim alanında gerçekleştirdikleri iğrenç katliamın kamuoyunda yarattığı yılgınlığın silinmesi, dosta düşmana demokratik güçlerin mücadele kararlılığının ve eylem disiplininin bir kez daha kanıtlanmasıydı.

Yürüyüş ve mitingte başından sonuna bu konuda çok titiz ve sorumlu davranıldı. Sermayenin kiralık kalemlerinin haftalardır sürdürdükleri ürkütme ve kışkırtma çabaları aşıldı.

Saat 13.00'e doğru Taksim yönünde yürüyüşe geçen kitleler, bir süre sonra alanı doldurdular. Çeşitli sendikalara bağlı işçiler ve diğer emekçiler, alanda kendilerine ayrılan yerlere yerleştiler.

Bu arada, tanınmış tiyatra sanatçısı Genco Erkal, kürsüde Nazım Hikmet'ten okuduğu şiirlerle kitleleri coşturuyordu. Bütün yürüyüş kolları alana yerleştikten sonra, yapılan saygı duruşunun ardından, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk mitingin konuşmasını yaptı.

Daha sonra, mitinge katılan yüzbinin üzerinde kişi, düzenli ve disiplinli bir şekilde dağıldı.

YORUM

Daha büyük ve coşkulu 1 Mayıs'lara

1 Mayıs'ın düzenli ve olaysız geçmesi, hiç kuşkusuz çok önemli bir gelişme. Geçen yılki faşist teröre verilmiş güçlü bir cevap oldu bu. Ancak, bu arada dikkat çeken bazı noktalara da değinmek gerek. Bu yıl, 1 Mayıs gösterilerine katılan işçilerin sayısı, geçen yıla oranla daha düşük oldu. Bunun çeşitli nedenleri var. Bunların tek tek ayrıntısına girmeden, genel bir gözlem yapmak gerekirse, sendikaların kendi tabanlarını 1 Mayıs gösterilerine yeterince hazırlayamadıkları, üyelerini en geniş biçimde yürüyüş ve mitinge katamadıkları söylenebilir.

Geçtiğimiz yıl, sermaye sınıfının devrimci sendikaların yönetimleri düzeyinde tezgahladıkları oyunların en ince yöntemlerle, artarak geliştiği bir yıl oldu. İşçi sınıfının mücadeleciliğini kırmak, onu engellemek için kaba baskı yöntemlerinin yanı sıra, sendika yönetim kademelerini sağa kaydırmak, sosyalistlerin buralardaki etkinliklerine darbe vurmak burjuvazinin kullandığı bir yöntem oldu.

GÖREV, DİSK içinde çıkan tartışmalarda olsun, MESS grevleri ve DİSK Kongresiyle ilgili olsun, sermayenin bu oyunlarına dikkati çekti. Bütün bu gelişmeler, 1 Mayıs kutlamalarında somutlandı. Ve bir kez daha ortaya çıktı ki, sınıf sendikacılığının gerçek savunucuları olan sosyalistlerin sendika yönetimlerindeki ağırlıklarının şu veya bu yolla tasfiyesi, sendikaların güçsüzleşmesi, kitlesel güçlerini seferber edemez hale gelmesi sonucunu veriyor.

Sosyalist işçiler, sosyal demokrat sınıf kardeşleriyle el ele vererek, daha büyük ve daha coşkulu 1 Mayısları gerçekleştirme yönünde de çalışıyor. Bu çabalar, önümüzdeki yıllarda meyvelerini verecektir.

BORAN'IN 1 MAYIS MESAJI

"SELAM İŞÇİ SINIFIMIZA"

Bir Mayıs, işçi sınıfının sermayeye karşı verdiği mücadelenin ve bu mücadelede ulusal ve uluslararası dayanışma ve birliğinin simgesidir. Günümüzde işçi sınıfının sermayeye karşı mücadelesi anti emperyalist ve anti faşist bir nitelik kazanmıştır. Gelişmiş kapitalist dünyanın tekelci büyük sermayesi sömürü ve zorbalığını uluslararası düzeyde yoğunlaştırmakta, sosyalist dünyaya karşı savaş kışkırtıcılığını sürdürmekte, ulusal kurtuluş hareketlerine, bağımsız ülkelerin iç işlerine müdahale etmektedir. Uluslararası tekelci sermaye az gelişmiş veya gelişmekte olan geri kapitalist ülkelerin yerli egemen sınıflarıyla işbirliği etmekte, işçi sınıfı ve emekçi kitlelere karşı baskı ve terör rejimlerini desteklemektedir. Bundan ötürü emeğin sermayeye karşı sınıf mücadelesi kaçınılmaz olarak emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleyi içermektedir.

Ülkemizde durum özellikle böyledir. İşçi sınıfıyla emekçi kitleleri faşizmin demir ökçesi altında ezecek bir baskı ve zulüm rejimine hazırlık olarak terörizm her geçen gün tırmandırılıyor. Bu koşullarda, emperyalizme ve faşizme karşı ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi işçi sınıfı hareketinin birincil gündem maddesidir. İşçi sınıfımızın ekonomik mücadelesi, güncel çıkarlar ve gereksinmeler için mücadele, bu politik mücadeleden ayrılmaz, koparılamaz. Her ikisi de, sosyalizm için mücadeleden ayrı düşünülemez. Mücadeleyi verenlerin hepsi bilimsel sosyalist olmayabilir ve olmaz, ama mücadelenin genel doğrultusu sosyalizm yönünde olmak zorundadır. Yirminci yüzyılın son çeyreğinde tutarlı yurtsever ve demokrat olmanın başka yolu yoktur.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bu rotaya oturtan güç, işçi sınıfı ve onun politik hareketidir. İşçi sınıfı bağımsızlık ve demokrasi hareketinin itici gücü, öncüsüdür. Kapitalist dünyanın her yerinde ve bizde burjuvazinin tüm kesimleri ve küçük burjuva aydınlar bu niteliğini yitirmişlerdir.

İşçi sınıfı bu tarihsel görevi yerine getirebilmek için ulusal ve uluslararası düzeyde dayanışma ve birliğini pekiştirmek durumundadır. Bundan da öte, anti emperyalist ve anti faşist mücadele tüm demokrat, ilerici, sol güçlerin işçi sınıfı öncülüğü altında dayanışma ve birliğini de gerektirmektedir. İşçi sınıfı yurt içi mücadelesinde güçlü ve başarılı olduğu ölçüde uluslararası işçi sınıfı hareketine, dayanışma ve birliğine de güçlü katkılarda bulunur. Türkiye işçi sınıfı güçlüdür ve gücü kesintisiz artmaktadır.

Bir Mayıs'ı bu düşüncelerle karşılıyoruz. İşçi sınıfımız tüm provokasyonları boşa çıkararak, gücünü, vekar içinde dosta düşmana gösterecektir. Ölülerimizi derin bir sevgi ve saygıyla anıyor, geleceğe inançla bakıyoruz.

Bir Mayıs aynı zamanda Partimizin kuruluş günü. 1978'in 1 Mayıs'ında kuruluşumuzun üçüncü yıldönümünü kutluyoruz. Arkada bıraktığımız üç yılda Partimiz hareketi düzenli bir tempo ile kesintisiz yükseldi. Genelinde Parti bilinci yüksek, sıkı kenetlenmiş, militan bir kitleye sahip olduk. Partimiz toplantıları disiplini, düzenliliği ve görkemiyle ün saldı, örnek oldu. Açtığımız kampanyalar aynı disiplin ve düzenlilik içinde başarıyla yürüdü, amaçlarına erişti. Son açtığımız "Ulusal Bağımsızlık İçin NATO'ya Hayır" kampanyası, üçüncü yılı dolduruşumuzu yüksek başarı çizgisinde noktaladı. Baskılar, saldırılar ve ölüm karşısında Partililer bir adım gerilemediler. Yüreklerinde derin bir acı ve öfke, kampanyanın tüm gereklerini büyük bir özveriyle yerine getirdiler. Baskıların, cinayetlerin, terörün işçi sınıfını ve Partisini yıldıramayacağını, geriletemiyeceğini bir kez daha kanıtladılar.

Selâm işçi sınıfımıza!

Selâm dünyanın ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine!

Dünya'da 1 Mayıs 1978

Bütün ülkelerin işçileri barış, demokrasi ve sosyalizm için gür seslerini yükselttiler

ŞİLİ'DE EMEKÇİLER 1 MAYIS'TA FAŞİST TERÖRE KARŞI YÜRÜDÜLER. TÜRKİYE'DE BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM BAYRAĞINI YÜKSELTTİLER. SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE İŞÇİ SINIFI, EMEKÇİLER, SOSYALİST İKTİDARI VE ONUN KAZANIMLARINI KUTLADILAR. DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİNDE, BERLİN'DE FAŞİZMİN ÜLKELERİNDE EBEDİYYEN YOKOLUŞU KUTLANDI.

1 Mayıs 1978 yine bütün dünyada işçilerin, emekçilerin demokrasi için, barış için, sosyalizm için gür seslerini yükselttikleri bir gün oldu.

1 Mayıs Şili'de özel bir anlam kazandı. İşçilerin, emekçilerin, tüm demokrasi yanlısı güçlerin faşist diktatörlüğe karşı direnişini bir kez daha sergiledi.

Şili emekçileri, sendikaların ve faşizme karşı tüm yurtsever güçlerin çağrısıyla Santiago'da bir gösteri düzenlediler. Şili emekçileriyle dayanışmalarını somutlamak için dünyanın çeşitli köşelerinden gelen yabancı sendika temsilcilerinin de katıldığı bu gösteriyi faşist Pinochet yönetiminin polisi şiddet ve terörle dağıtmak için saldırıya geçti. 300'ü aşkın göstericinin tutuklandığı bildirilmekte.

Tutuklananlar arasında, Şili'nin tek işçi konfederasyonu CUT'un eski genel sekreteri Clotaris Blest ile Hıristiyan Demokrat Partili işçi önderi Ernosto Vogel'den başka, dayanışma için gelen başka ülke emekçileri de bulunmakta. İlk saptananlar, Hollandalı üç sendika temsilcisi ile Fransa işçi konfederasyonları CGT ve CFDT'nin gönderdiği temsilciler.

Güçlenerek, 1973 faşist darbe sonrasında ilk defa 1 Mayıs'ı kitlesel olarak kutlayan Şili direnişçilerinin yükselttiği mücadele bayrağı karşısında polis tutuklananları kısa bir süre sonra serbest bırakmak zorunda kaldı.

Şili'de gelişen mücadele ve tüm dünya emekçilerinin uluslararası dayanışması karşısında gerileyen ve tecrit olan Pinochet yönetimi, kamuoyuna şirin görünme çabalarında 1 Mayıs'ta yeni bir adım attı. Bir Ulusal Çalışma Konseyi kurulduğunu, yeni bir iş yasasının kabul edildiğini ve keyfi yönetimden ayrılındığını bildirdi. Pinochet'in bu yalanlarının içyüzü Santiago'da dağıtılan binlerce bildiri ile Şili halkına gösterildi.

Hasan Usta — 1 MAYIS'TA

YAHU HASAN USTA.. BİZİ BURAYA GETİRDİN AMA YA OLAY MOLAY ÇIKARSA?..
Bİ HAFTADIR BUNU SÖYLÜYORSUN ALİ.. HELE BAK SAĞINA..
..SOLUNA... HEP SENİN, BENİM GİBİ İNSANLAR... NİYE OLAY ÇIKSIN!..
ÇIKMAZ TABİ DE.. BELLİ OLMAZ YANİ.. ŞEY... AMMA DA KALABALIK DEĞİL Mİ...
BAKIYORUM HOŞUNA GİTTİ...
GİTMEZ Mİ ABİ.. SEN BENİM SÖYLENİP DURDUĞUMA BAKMA.. ASLINDA KEYİFTEN UÇUYORUM.
HADİ.. YÜRÜYÜŞ BAŞLIYOR..
FAŞİZME GEÇİT YOK
YAŞA 1 MAYIS
HEYT BE... ŞU HALE BAK.. NE GÜZEL DEĞİL Mİ HASAN USTA..
GÜZEL OLMAZ MI.. BAK HERŞEY NE KADAR KARARLI, COŞKULU... FAŞİZM ÖZLEMCİSİ SERMAYE BAYKUŞLARI YOK OLAY, YOK YAĞMA ÇIKACAK DİYE ÖTÜP DURUYORLARDI.
BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM
EE.. KORKUYOR HERİFLER.
EVET. KORKUYORLAR .. HALK OZANININ DEDİĞİ GİBİ: "KORKUYORLAR, KORKACAKLAR, KORKSUNLAR / GELİYORUZ GELECEĞİZ, YAKINDIR!
SOSYALİZM
ALPER · MEHMET

BAŞAK

Köylü topraksız olur mu?

Yapılan araştırmalara göre Türkiye'de 3,5 milyona yakın aile geçimini topraktan sağladığı gelirle sürdürüyor. Daha doğrusu bir küçük azınlığı gerçekten yaşıyor, büyük çoğunluğu ise ancak ölmeyecek kadar ekmek bulabiliyor. Büyük toprak sahipleri, ağalar ekilir-dikilir toprakların çok büyük bölümüne sahip olmuş, banka kredilerini, her türlü imkanı ele geçirmiş, gününü gün ediyor. Bunlar topraktan kazandıkları paraları ticarete, saniye yatırarak; şehirlerdeki kapitalistlerle ortak olarak zenginliklerine zenginlik katıyor. Öte yandan da geçinmeye yetecek kadar toprağı olmayan, imkansızlıklar nedeniyle elindeki üç beş dönümlük toprağı da işleyemeyen yoksul köylülerin topraklarına el koyuyorlar. Tohuma, gübreye, tarım araçlarına, tefecilere borçlanan küçük üreticiler de topraklarını giderek büyüktoprak sahiplerine kaptırıyorlar.

Topraksız köylü olur mu? Köyde topraksız insan ne yapar? Ne yer, ne içer? Orta Anadoluda, Egede, Karadenizde tarımcı ailelerin yüzde 70'den fazlası geçinecek toprağa sahip değil. Doğu Anadolu'da ise her 10 aileden 9'unun geçimine yetecek toprağı yok. Köyde topraksız insan ne yapar? Ya tarım işçiliğine başlayacak, oradan oraya göçüp duracak; ya da yorganı döşeği sırtlayıp şehirlere iş bulmaya gidecek. Ama ikisi de kurtuluş değil. Tarım işçileri senenin birkaç ayında iş bulup düşük ücretle çalışarak bütün bir yılın ekmeğini çıkaracak. Çoluk çocuk, kadın erkek çalışıyor çiftliklerde, ağaların topraklarında gene de yetmiyor geçinmeye.

Şehire göçenlerin durumu da tarım işçiliğine geçenlerden farklı değil. Şehirlerde zaten bugün milyonlarca insan işsiz. Köyden şehire göçecek yeni insanlara iş bulmak ne mümkün. Ülkemizde toplam işsiz sayısının sekiz milyonu bulduğu hesaplanıyor. Kiralık bir ev bulmak başlıbaşına bir mesele. Üç beş kuruşu denkleştirip, yolsuz, ışıksız, susuz bir gecekondu yapmaya kalkıp başını sokanlara ne yapıldığını da her gün yazıyor gazeteler. Köylerde nasıl toprakları, meraları ağalar ellerine geçirmişlerse şehirlerde de bütün arsalara el konulmuş. Bir gün dozerler, panzerler, polisler doluveriyor mahalleye. Evlerini başlarına yıkıyorlar insanların.

Kapitalist sistemde herşeyin bir sahibi var. Gözü doymaz kapitalistler bir yolunu bulup dağlara, ormanlara, denizlere bile sahip çıkıyorlar. İşçilere köylülere nefes alacak hava bile bırakmayacaklar neredeyse. Topraklar yetmiyor, yerin altındaki madenlere el koyuyorlar.

Bakalım daha ne kadar sürecek bu saltanat? Doğrusu bize çok görünmüyor. Tarlaların, arsaların, yeraltı ve yerüstü bütün zenginliklerin bir avuç hakamzadenin elinde kalması mümkün değil. Bir gün, uzak olmayan birgün hepsi emekçilerin olacak. Herkesin kendine yetecek kadar toprağı, insan gibi çalışacağı işi olacak. Gecekondularda da kimse yaşamayacak. Elektriği, yolu olan; damı akmayan, sıcacık bir evde oturmak hepimizin hakkı. Uzak olmayan bir gelecekte Sosyalist Türkiye kurulacak ve bütün bunlar tastamam olacak.

Gündüz MUTLUAY

TOPRAK REFORMU YASASI 10 MAYIS'TA ORTADAN KALKTI

Toprak ve Tarım Reformu yasası 12 Mart döneminde ve CGP'ye yakınlığıyla bilinen İlhan Öztrak tarafından hazırlanmış, fakat buna rağmen meclislerden kuşa döndürülerek çıkarılmıştı. Demokratik Parti'nin Anayasa Mahkemesi'ne başvurusu üzerine biçim yönünden iptal edilen yasa, yerine yenisinin çıkarılması için tanınan sürenin 10 Mayıs 1978'de sona ermesiyle tümüyle ortadan kalktı.

MC hükümetleri döneminde MHP'li bakanlara bağlanan Toprak ve Tarım Reformu Müsteşarlığı kadroları faşist komandolarla dolduruldu. MHP, toprak reformunu gerçekleştirmekten çok sağcı parti politikasının propagandasını yapmak derdinde olduğu için, gösterişli törenlerle güneydoğu'nun yoksul heline alelacele hazırlanmış tapular dağıtmaktan başka bir iş yapmadı. Sınırlı ve çarpık uygulama, bir süre için de olsa MHP'ye propaganda malzemesi olmaktan öteye bir işlev görmedi.

Yasanın iptalinden, tümüyle ortadan kalktığı tarihe kadar geçen süre içinde CHP ve bağımsızlar hükümetinin hiç bir ciddi çabası görülmedi. CHP'nin tek yaptığı iş, DP'den toprak reformu meselesi nedeniyle ayrılıp AP'ye geçen toprak ağası Mustafa Kılıç'ı AP'den ayrılıp hükümete girmeye razı etmek oldu. Kılıç CHP'den toprak reformunun dondurulacağına dair söz almıştı. Yasanın iptali İkinci MC'nin son günlerine rastladı. MC gideraylak topraksız köylüye hoş görünmek amacıyla yeni bir tasarı hazırladığını açıkladı. Bu tasarının ilkeleri sıralanmıştı. Ecevit hükümeti de geçtiğimiz günlerde toprak reformuna ilişkin bir ilke bildirisi açıkladı.

Gerek MC'nin gerekse Ecevit hükümetinin açıkladığı ilkeler hemen hemen birbirinin aynıdır ve zaten kuşa çevrilmiş olan yasayı iyiden iyiye özünden boşaltmaya, reformluktan çıkarmaya yöneliktir. Buna rağmen Ecevit hükümeti süresi içinde yasayı çıkaramamış, çıkarmak bir yana da Bakanlar Kurulunda bile görüşmemiştir. Üstelik yasa ortadan kalkmasına rağmen, varlığını sürdürmesi öngörülen Toprak ve Tarım Reformu Müsteşarlığı, kadrosundaki faşist komandoları beslemeye devam etmektedir. CHP, [illegible] faşistleri devlet kesesinden beslemenin de sorumluluğunu taşımaktadır.

EGEMEN SINIFLAR TÜRKİYE TOPRAKLARINI SALDIRGAN EMPERYALİST ÜLKELERE PEŞKEŞ ÇEKMEYE RAZIDIRLAR AMA BARIŞ, DOSTLUK VE ÖZGÜRLÜK İÇİNDE YAŞAMAYI ÖZLEYEN EMEKÇİ HALKIMIZ ARTIK ONLARA BU FIRSATI VERMEYECEKTİR.

25 yıl önce NATO'ya girmek için böyle yapmışlardı

EGEMEN SINIFLAR EMPERYALİST ÜLKELERE YALTAKLANIYOR

Türkiye'nin egemen sınıfları 1950-51 yıllarında NATO'ya kabul edilmemizi nasıl bekledilerse, bugün Amerikan ambargosunun kaldırılmasını öyle bekliyorlar. Geçen hafta ambargo konusunun Amerikan Kongresi Temsilciler Meclisinde görüşülmesi Dış İlişkiler Komisyonunda 17'ye karşı 18 oyla kabul edilince Türkiye'nin egemenleri çok sevindiler.

Şimdi 12 Mayıs günü Senato Dış İlişkiler Komisyonu da ambargo ile ilgili bir öneriyi oylayacak. komisyonda yapılacak oylamada ambargonun kaldırılması yönündeki öneri kabul edilirse ABD Senatosu konuyu tartışacak. Hem Temsilciler Meclisi hem de Senatoda yapılacak tartışmalardan sonra her iki meclis de ambargonun kaldırılması yolunda oy kullanırsa bu kez bir birleşik oturum yapılacak ve ABD Türkiye'ye parasıyla silalı satıp satmamak konusunda kesin kararını verecek.

"Amerika bizim canımız..." diyen sermaye sınıfları, Washington'daki gelişmeleri yürekleri ağızlarına gelerek izliyorlar. Bu arada da, tıpkı 28 yıl önce olduğu gibi, en rezilce yaltaklanma örneklerini veriyorlar. "Ambargonun kalkmaması Türkiye'nin ulusal çıkarları açısından daha iyidir." diyen Prof. Mümtaz Soysal bu yüzden sermayenin yayın organı Hürriyet gazetesinin saldırısına uğradı. 'Mümtaz Hoca Kime Hizmet Ediyor" manşetini atan Hürriyet her nasılsa egemen çevrelerin denetimindeki büyük basında çıkan onurlu, aklı başında ve doğru bir sesi susturmaya çalıştı.

1950 yılının Mayıs ayında CHP hükümeti düşmeden hemen önce NATO'ya girmek için başvurmuştu. Türkiye'nin bu isteği ABD, İngiltere ve Fransa tarafından red edilmişti. DP iktidarı eline geçirdikten hemen sonra NATO'ya girmek için yeniden başvurdu. Bu başvuru da aynı yılın Temmuz ayında red edildi. Bugün olduğu gibi 28 yıl önce de Türkiye'nin egemenleri Türkiye halkının sırtından Batı'nın emperyalist ülkelerine rezilcesine yaltaklandılar. Kore'ye asker gönderip, binlerce emekçi ve köylü çocuğunu öldürttüler.

ABD'nin Türkiye toprakları üzerindeistediği askeri üsleri vermeyi kabul ettiler. Bu da yetmedi. O zamanlar borusu şimdiye oranla daha çok öten İngiltere adına Orta Doğu petrollerinin bekçiliğini yapmayı da yükümlendiler ve sonunda emperyalistler Türkiye'yi Eylül 1951'de lütfen NATO'ya kabul ettiler. Egemenler Ankara'da bayram ettiler NATO'ya üye olduğumuz gün.

NATO'ya üye olunmasından, ambargonun tartışıldığı bugüne kadar Türkiye'de siyasal egemenliğe sahip olanların tutumunda bir değişiklik olmamıştır. Ama bugün kitleler 28 yıl öncesinde olduğu gibi yalanlara kolayca kanmamaktadırlar. Bunun böyle olmasında yükselen bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin büyük payı vardır. Egemen sınıflar belki bugün de ambargonun kalkması için uzak ülkelere asker gönderip öldürtmeye, Türkiye topraklarını saldırgan emperyalist ülkelere peşkeş çekmeye razıdırlar ama barış, dostluk ve özgürlük içinde yaşamayı özleyen emekçi halkımız artık onlara bu fırsatı vermeyecektir.

Ecevit'in gezisi boyunca

BULGAR HALKI TÜRKİYE İLE DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ ARZUSUNU DİLE GETİRDİ

Komşu ülkelerle dostluk ve işbirliği temeline bağlı ilişkiler kurulması ve sosyalist ve gelişmekte olan ülkelerle bağlarımızın geliştirilmesi, sosyalistlerin öteden beri savundukları bir ilkedir.

Ecevit'in son Bulgaristan gezisi boyunca, Bulgar halkı, Türkiye'den gelen hiç bir devlet adamına göstermediği ilgiyi Ecevit'e gösterdi. Sofya sokakları iki ülke arasında dostluk ve işbirği yapılması gerektiğini belirten seslerle çınladı.

Ecevit hükümetinin dış politik ilişkiler alanında sosyalist ve bağlantısız ülkelerle ilişkileri geliştirme yönünde davranması, olumlu bir gelişmedir. Ancak, bu yeterli değildir. Hükümet, tüm dış politik ilişkilerinde de tutarlı ve ilkeli olmak zorundadır.

Hem Almanya'nı, Amerika'nın emperyalist tekellerine yeşil ışık yakmak, hem de bağlantısız ve sosyalist ülkelerle ilişkileri sağlıklı biçimde geliştirmek mümkün değildir.

Taktik almaya gitmişti !...

ALMANYA'DA TÜRK VE ALMAN İŞÇİLERİ TÜRKEŞ'İ PROTESTO ETTİ

Geçtiğimiz haftalarda MHP Başkanı Türkeş, Almanya'ya gitti. Almanya'nın sağcı örgütleri ve Hristiyan Demokrat parti, Türkeş'i baştacı ettiler. Türkeş Almanya'ya Hristiyan demokratların yöresel propaganda teknikleri hakkında geliştirdikleri yöntemı konusunda taktik almaya gitmişti. Alman Hristiyan Demokratları, bu konuda Hitler'in propaganda Bakanı Göbels'in taktiklerini kullanıyorlardı.

Almanya'daki Türk işçileri ve Alman demokratları Türkeş'in Almanya seferi üzerine geniş bir anti-faşist gösteri düzenlediler. Mitingte, Türkeş'e "Defol" denildi.

Yorum
DOĞU, MHP VE "PARTİLER ARASI DİYALOGUN BAŞLANGICI"

TİP Genel Başkanı Behice Boran, 25 Mart 1978 Cumartesi günü Diyarbakır'da düzenlenen "Doğu Bölgesi Genişletilmiş Bölge Temsilcileri ve Eğitim" toplantısının açış konuşmasının bir yerinde şunları söyledi: "Ülkemizin üzerine bir kabus gibi çöken baskı ve şiddet havası Doğu illerimizde daha yoğun. İktidarın değişmesi, durumda bir değişme, bir ferahlama da getirmedi. Getirmedi, çünkü derdin kökü yapısal. CHP ise, daha önce belirttiğim gibi bu yapıyı, bu düzeni gerçekten değiştirmeye istekli değil." Boran daha sonra Doğu sorunun yalnız ekonomik bir sorun değil, politik de olduğunu vurguladı.

Geçtiğimiz günlerde Meclis'te "Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun sorunları ile ilgili bir genel görüşme açıldı. Genel görüşme bir gün sonra da tamamlandı. Gazetelere yansıdığı kadarı, TİP Genel Başkanı Boran'ı bir kez daha doğruladı.

Görüşmelerde İşletmeler Bakanı Kenan Bulutoğlu, yabancı sermaye yatırımlarına Doğu'da yeni olanaklar sağlanacağını söylemekle yetinmiş, sorunun çözümünü pek saf bir eda ile yalnız buna bağlamıştır. Görüşmenin son konuşmasını yapan CHP'li Celal Ertuğ'un olaya nasıl baktığı ise ibret verici olması bir yana, CHP'nin genel olarak Doğu'da gelişen kışkırtma ve tertip ortamını nasıl değerlendirdiğinin tipik bir örneği.

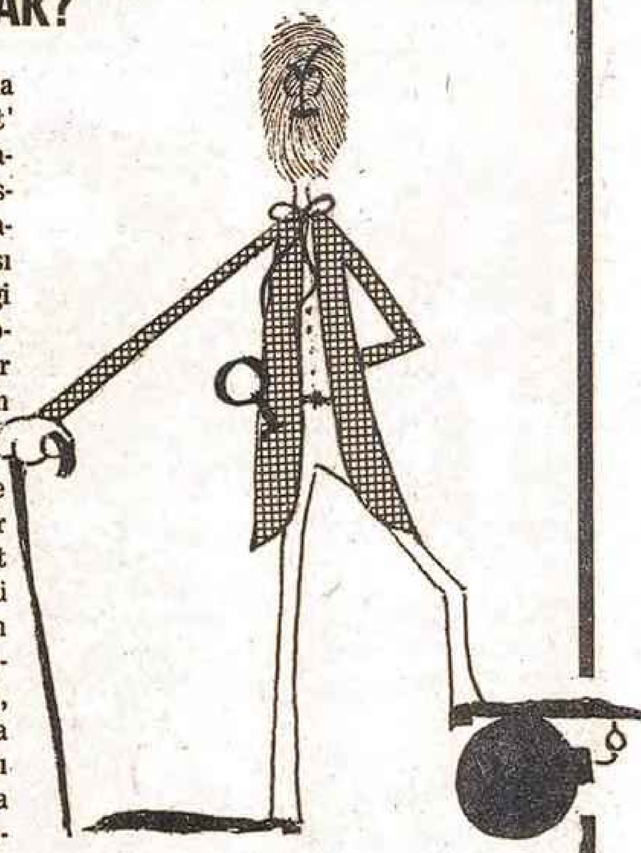
Ertuğ, "Doğu sorununun partilerarası diyaloga bir başlangıç olmasını" temenni etmiştir.

MHP'nin bugün doğu'da tezgahlanmaya çalışılan oyunlar içindeki yeri biliniyor. MHP egemen güçlere yeni manevra imkanları sağlamanın başlıca aracı.

Biz onları diyaloglarıyla başbaşa bırakıyor, her geçen gün gelişen ve güçlenen işçi sınıfımızı, onun örgütlü hareketini, Partisini, faşizmin ezilmesinin, ona doğu'da nisbi de olsa hayat bulma imkanı veren ırkçı, şoven politika ve uygulamaların son bulmasının tek güvencesi olduğunu belirtiyoruz.

dosttan dosta..

SONU NEYE VARACAK?

Dosttan Dosta sütunlarında daha önce değinmiştik. 12 Mart'ın balyozcusu Nihat Erim, bakanlık vereceği Atilla Karaosmanoğlu için Amerika eski savunma bakanı ve Dünya Bankası Başkanı Mc Namara'dan bilgi istemiş, Atilla'nın nasıl bir çocuk olduğunu emperyalizmin bir numaralı adamlarından birinden sormuştu.

Her ne kadar aynı derecede değilse de, Erim'in başlattığı bir alışkanlık yine sürüyor. Ecevit hükümeti tuttu İngilizlerin ünlü polis örgütü Scotland Yard'dan uzmanlar getirtti. Şimdi İngilizler çakı gibi ütülü pantolanları, melon şapkaları ve ağızlarında pipolarıyla anarşinin kaynağını arıyorlar. Ellerinde koca koca büyüteçleriyle parmak izi peşinde herhalde bizim turist polisler. İngiliz polisleri için dünyanın en nazik polisleri derler. Türkiye'de de nezaketi elden bırakmıyacaklarına kuşku yok.

Kimsenin şair ya da ince ruhlu olmasına bir diyeceğimiz yok. Ama bu kadar incelik de fazla doğrusu. İncele incele kırılıverecekler neredeyse.

Faşist Hareket Partisi de fink atadur.un orta yerde.

ÖZÜR

GÖREV'in geçen sayısında Dosttan Dosta köşesinde yer alan "Tosuncuklar Nasıl Besleniyor" başlıklı yazı sütun karışması nedeniyle yanlış basılmıştı. "Faşistlerin gazetesinden bir kitap ilanı" diye başlayan paragrafın, 'Yağmurdan ıslanmış itleri bilirsiniz" diye başlayan bölümün sonuna gelmesi gerekiyordu. Düzeltir, özür dileriz.

YAHYA KAÇTI MI?

Acele bir işimiz varsa, bir yerden, bir arkadaştan ayrılmak zorundaysak, "ben kaçayım artık", deriz. Ağzımız alışmıştır.

Demirelzade Yahya da öyle yaptı. Acelesi vardı. "Ben kaçayım artık", dedi ve kaçtı adamcağız. Ne var bunda.

Ama Tercüman Gazetesinin patroniçesi Nazlı Ilıcak'a kalırsa, kaçmadı bile Yahyacık. Göğsünü gere gere gitti.

KEMERLERİ SIKMANIN SONU GELMEYECEK

1 KG ET ARTIK 120 LİRA

Eve 1 kg et artık semt kasaplarında 120 lira, hatta kimi yerde 130-140 lira. Zaten soframızdan çoktan beri kaldırmak zorunda kaldığımız et iyiden iyiye gözden uzaklaşıyor. Belki de bayramdan bayrama bile yüzünü göremez olacağız.

Bir süredir zam talebinde bulunan toptancı et tüccarları, Et ve Balık Kurumu'nun yaptığı zammı fırsat bilerek kilo başına 10 ile 15 lira arasında değişen zamlar yaptılar. Bunun semt kasaplarındaki fiyatlara yansıması ise daha büyük oranda oldu. Daha önce ortalama fiyatı 90 ile 100 lira arasında değişen sığır ve koyun kıyması 110 ile 130 arasında satılmaya başlandı.

Hükümet gelişiyle birlikte, özellikle gıda maddelerinin ucuz ve sağlığa uygun satılacağı konusunda vaadlerde bulunan Ecevit geçtiğimiz günlerde kemerleri sıkmaktan söz etti sık sık. Oysa bundan bir süre önce, işi nerdeysa pahalılığı önlemenin tek yolunu bulduğunu iddia etmeye kadar vardırmış ve televizyon haber bültenlerini büyük kentlerin belediye başkanlarının şatafatlı pazar yeri kontrolleri doldurmuştu. Bu haberler giderek azalmaya başladı. Şimdi onların yerini Ecevit'in "hep birlikte kemerleri sıkma" çağrıları almaya başladı.

Köklü ve kalıcı tedbirler ve düzenlemeler yerine emekçi halkı kandırmaya ve göz boyamaya dayanan bir politika iflasa mahkumdur.

TARİFE

KUZU
KIVIRCIK
SIĞIR
DANA
BONFİLE
KONTRFİLE
ANTRİKOT
NUAR
TAVUK
PİLİÇ

120
120
140
130
120
80

Belediye kontrolleriyle ucuzluk sağlamak mümkün müdür? İşte cevabı. Toptancı kasaplar ete zam yaparken kimseye sormadılar. Bu durumda, kaçak ve sağlığa aykırı et kesiminin artması kaçınılmaz gözüküyor.

Afganistan'da darbe

ASYA'NIN YOKSUL AMA TARİH VE KÜLTÜR AÇISINDAN ZENGİN ÜLKELERİNDEN BİRİSİ OLAN AFGANİSTAN'DA ORDU, EMEKTEN YANA AYDINLARIN, AZ SAYIDA Kİ İŞÇİLERİN VE SOSYALİSTLERİN DESTEĞİNDE 27 NİSAN'DA İKTİDARA EL KOYDU VE ÜLKEDEKİ ÇAĞDIŞI DESPOT YÖNETİMİ YIKTI.

Çağdışı despot yönetim yıkıldı

Asya'nın yoksul ama tarih ve kültür açısından zengin ülkelerinden birisi olan Afganistanda ordu, emekten yana aydınların, az sayıdaki işçilerin ve sosyalistlerin desteğinde 27 Nisan'da iktidara el koydu ve ülkedeki çağdışı despot yönetimi yıktı.

Yeni yönetimin başına getirilen sivil, Demokratik Halk Partisi'nin lideri Nur Muhammed Taraki'dir. Sosyalist görüşleriyle tanınan Taraki başkent Kabil'de yaptığı ilk konuşmada, işçi ve emekçileri ezilen halk kitlelerinin yararına bir politika izleneceğini belirtmiş, iktidar değişikliğinin yalnızca ordu tarafından yapılan bir darbe olmadığını söylemiştir.

Nur Muhammed Taraki, "Devrim, iki yıldan beri partimiz militanlarının ordu kadroları ile birlikte yaptığı çalışmanın sonucudur. Bu değişiklik iki yıldan beri planlanmaktadır." demiştir.

Afganistan'ın yeni lideri kalkınma modelinin Afganistan'a özgü olacağını, dış politikada bloksuzluk ve tüm ülkelerle iyi ilişkiler kurma ilkelerinin izleneceğini ve toprak reformunun yapılacağını söylemiştir.

Afganistan'daki iktidar değişikliğinin sol eğilimi belli olur olmaz, batı ülkelerinin basın ve yayın organları bu Asya ülkesine karşı saldırıya geçtiler. Darbe sırasında onbinlerce insanın öldürüldüğünü iddia ettiler. Ama yeni Afganistan lideri Taraki, darbe sırasında yalnızca 70 kişinin öldüğünü açıkladı.

Afganistan'da iktidar değişikliğine yol açan gelişmeler aslında Nisan ayı içinde açığa çıktı. 17 Nisan'da bir grup sağ tedhişçi Afganistan'ın demokratik liderlerinden Amir Ekber Haydar'ı öldürdüler. 25 Nisan'da ise Muhammed Davud hükümeti bir dizi memur ve subayı tutukladı.

27 Nisan'da da silahlı kuvvetler Devlet Başkanı Muhammed Davud'a iktidardan çekilmesi için bir ültimatom verdiler. Muhammed Davud ve yandaşları bu ültimatoma direnince çatışmalar başladı. Ancak aynı gün saat 19.00'de Afganistan'da tüm iktidar ordu denetimi altındaydı. Başkent Kabil'de ordunun demokratik darbesini destekleyen öğrenciler, memurlar, öğretmenler, hatta beyaz önlüklü doktorlar polisin görevlerini yapmaya başladılar. Çünkü eski despot yönetiminin aracı olan polis kadroları üniformalarını çıkarıp ortadan kaybolmayı yeğlemişlerdi. Saat 19.00'da Kabil radyosundan yayınlanan bildiride "Devlet egemenliğinin halkın eline geçtiği" açıklandı.

1973 yılına kadar Krallıkla yönetilen Afganistan'da egemen olan feodal ve yarı feodal ilişkiler Cumhuriyet döneminde de sürdü.

Çünkü Afganistan'da siyasal iktidara sahip olan biravuç feodal bu reformlara izin vermiyorlardı. Toprak reformu yasası çıktığı halde, göstermelik bir kaç dönüm toprak dağıtımından sonra yasa işletilmemişti. 18 milyon Afganlının köylü olan % 80'i zengin toprak ağalarının tarlalarında boğaz tokluğuna çalışıyorlardı. Bu zengin toprak ağalarından bir çoğu da Muhammed Davud'un kabinesinde bakanlık yapıyorlardı.

Afanistan şimdi, çağ dışı ilişkileri ortadan kaldıracağını açıklayan, demokratik güçlerin desteğini kazanmış bir yönetim vardır.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Ecevit hükümetinin yeni vergi tasarısı ne getiriyor?

Bu görüntüler değişmek zorunda. Ne zaman yıkılacağı bilinmeyen, mesken olma niteliğini tümüyle yitirmiş bu yarı yıkılmış evler, çadırlarda geçen korku dolu, soğuk günler geçecek, geçmek zorunda.

Heyelan bölgesi Yeşildere yine unutuldu!

● YEŞİLDERE, İZMİR'İN KADİFEKALE ETEKLERİNDE KURULU BULUNAN VE BEŞ MAHALLEYİ KAPSAYAN BİR BÖLGEDİR. BÖLGENİN HEYALAN BÖLGESİ OLDUĞU 1923'DEN BERİ BELLİYKEN HALA KAYDA DEĞER HİÇ BİR ÖNLEM ALINMADI.

GÖREV (İzmir) — Yeşildere, İzmir'in Kadifekale eteklerinde kurulu bulunan ve 5 mahalleyi kapsayan bir bölgedir. Bu mahalleler; Veziraga, İmariye, Altay, Kosova ve 19 Mayıs Mahalleleri. Yollarında asfaltlar yarılmış, taş, toprak ve molozla yüklü. Evlerin çoğu yıkılmış durumda. Yıkılmayanların da duvarları çatlamış, bir yana eğilmişler. Bütün bunları sebebi, bu evlerin üstünde kurulu bulundukları toprak. Yeşildere'de gitgide önemli boyutlara ulaşan bir toprak kayması var. Şimdiye dek can kaybı olmadı ama bölgedeki 5000 konuttan binden fazlası oturulamaz duruma geldi. Diğer konutlarda oturanlar da her an evlerinin başlarına yıkılması tehlikesiyle karşı karşıya. Oysa bölgenin heyelanın etki alanına girdiği, 1923, 1960 ve 1962 yıllarında jeoloji raporlarıyla saptanmıştı. Yerleşim alanı olarak kullanılamayacağı açıklanmıştı.

Tüm bu saptamalar bir kenara itildi. Anayasa'nın 36. maddesindeki (Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz) hükmüne rağmen, arazinin bir kısmının özel mülkiyette olması ve basit oy hesapları nedeniyle, 1967 yılında İzmir Belediye Meclisi konut yapımına izin verdi. Düzensiz kentleşme, önlemlerin alınmaması, gerekli altyapı tesislerinin yapılmaması, TIR kamyonlarına açılan düşük vasıflı bir karayolu ve sistemsiz olarak akıtılan lağım suları kaymanın daha da hızlanmasına yol açtı.

Kayma ilk önce 1976 sonunda Veziraga'da görüldü. 800 konut oturulamaz duruma geldi. Bu 800 aileden sadece 125'ine 750'şer lira kira yardımı verildi. Oysa Türkiye'de özellikle büyük kentlerde kiralar işçi ve emekçi ailelerin aylık gelirlerinin % 50-60'ını buluyor. Durum böyleyken verilen bu 750'şer lira, bölge halkını biraz daha umutsuzluğa ve çaresizliğe itmekten başka işe yaramadı.

Zamanın İmar İskan Bakanı Nurettin Ok umut ticareti yapıyor, 2 ay içinde sosyal konutlar yapıp teslim edeceğini söylüyordu. Ancak 1977 Mart'ında kayalık bir arazide 250 konutun yapılması kararlaştırılabildi.

Aralık'ta İzmir'de şiddetli bir deprem oldu. Hasarlı konut sayısı 2 katına ulaştı. 2 ay içinde biteceği söylenen konutların yapımına da ancak başlandı. Halka da konut yerine çadır dağıtıldı. Halk, ya bu çadırların içinde soğuktan ölmeye ya da evlerinin başlarına yıkılmasına mahkum edildi. Oysa Anayasa'nın 49. maddesi "Devletin yoksul veya dar gelirli ailelerin sağlık koşullarına uygun konut ihtiyaçlarını karşılayıcı tedbirler almasını" emrediyordu. Ve alınan tedbirler: "Sağlık koşullarına uygun" çadırlar.

Sözü edilen sosyal konutlar ise bir yıldan beri bitirilememiştir. İmar İskan Bakanı Ahmet Karaarslan, "Hükümetimiz konunun üzerine ciddi şekilde eğilmiştir. Vatandaşlarımız devlete güvenmelidir" diyordu ancak bugüne kadar atılan hiçbir somut adım yok.

Çözüm ne?

Yeşildere'de yüzlerce ailenin evsiz barksız kalmasının temel nedeni toprak kayması değildir. Konut üretimini tatlı bir kâr alanı haline getiren kapitalizmdir. Toprak ve üretim araçlarında özel mülkiyete dayanan aşırı kâr hırsının geçerli olduğu bir düzende toplum çıkarlarına dönük önerilerin gerçekleşme olanağı bulunmaması doğaldır.

Köyden kente göç ve nüfusun büyümesi Yeşildere bölgesinde gecekondu sayısını hızla artırdı. Şimdi Yeşildere, kapitalizmin işçi ve emekçilerin konut sorununu nasıl çözümlediğinin en somut örneğidir. Büyük sermaye ve onların denetimindeki iktidarlar, işçi ve emekçileri en kötü konutlarda barındırmaya zorlayarak ücretlerini ve maaşlarını en düşük düzeyde tutmak isterler.

Çözüm için, tüketici ve gösterişçi lüks konut yapımına son verilerek, devlet eliyle toplum için ucuz ve gereken nitelikte toplu konut üretimine geçmek gerekmektedir.

● Yeni vergi tasarısının vergi yükünün emekçilerden sermaye sahiplerine kaydırılmasını sağlayıp sağlayamayacağı kuşkulu.

● Tasarıda genel olarak vergi kaçakçılığını önleyici tedbirler yok, bu durum sermayedarların yine az vergi ödemesine yol açacak

Vergi yükü yine dar gelirlilerin sırtında

Hepimizin bildiği gibi Ecevit hükümeti işbaşına geldikten kısa bir süre sonra mart ayı başında % 35 dolayında bir devalüasyon yaptı. İç ve dış sermaye çevrelerinin istek ve çıkarları doğrultusunda alınan bu kararla cebimizdeki her 100 liranın değeri 65 liraya düştü. Emperyalist ülkelere olan borcumuz kendiliğinden milyarlarca lira yükseldi. Ve devalüasyonun hemen ardından temel mallara yapılan zamlar tüm piyasaya yansıdı. Ücret ve maaşların fiatlar karşısındaki satın alma gücü iyice düştü. İşçi ve emekçilerin yaşam koşulları daha da ağırlaştı.

Devalüasyonun yapıldığı günlerde Ecevit, "daha önce yapılan devalüasyonların hep halkın aleyhine işlediğini" belirtiyor ve şöyle diyordu: "Çünkü yan önlemleri, destekleyici sosyal önlemleri alınmamıştır. Biz devalüasyonun yükünü toplumun çeşitli kesimlerine adaletli bir biçimde paylaştırmanın bütün olanaklarını zorlayacağız." Paranın değerinin düşürülmesinden ve bu açıklamaların hemen ardından hükümet yeni bir vergi tasarısı hazırladı. Ulusal gelirin "eşit bir biçimde" dağıtılması, vergi yükünün "hakça" bölüşülmesi vaadleri ile gündeme getirilen tasarı gerçekte bu iddialar uygun mudur? Sürekli artan hayat pahalılığı karşısında işçi ve emekçi yığınların geçim yükünü biraz olsun hafifletebilecek midir? Bu soruları cevaplamadan önce tasarının içeriğine bakmak gerekiyor:

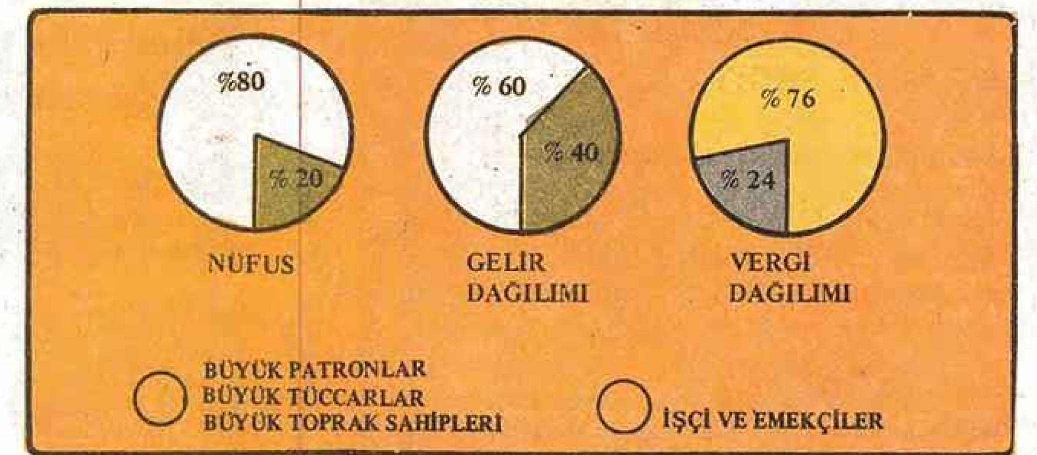
İşçi ve emekçiler açısından tasarının iki önemli düzenlemesi var. Birincisi ve üzerinde en fazla fırtına koparılanı, vergi dışı bırakılacak ücret düzeyinin yükseltilmesi bu yolla ele geçen net ücret ve maaş miktarının artırılmasıdır. Bu, günün şartlarının dayattığı bir zorunluluktur. Çünkü yürürlükteki uygulamada vergi dışı bırakılan gelir düzeyi vergi yükümlüsünün medeni durumuna ve çocuk sayısına göre ayda 150 ile 300 lira arasında değişen gerçekten gülünç bir rakamdır. Yeni tasarı, ücret dilimlerine göre vergiye tabi olmayan bu miktarı yükseltmeyi öngörmekte, bu arada asgari ücretin tümü ile vergi dışı bırakılmasından da söz edilmektedir. Yapılan açıklamalara göre getirilecek yeni düzenleme, 3300 ile 9000 TL arası brüt ücret dilimlerinde 600 ile 1200 TL. arasında net ücret artışı sağlıyacaktır.

Bu düzenlemenin ne ölçüde gerçekleştirilebileceği tartışması bir yana, yasanın bu biçimi ile çıkması, işçi ve emekçilere ne getirecektir? Yılda ortalama % 30 dolayında yükselen fiatlar karşısında 300 ile 1200 TL arasındaki ücret artışı hangi ihtiyaca cevap verecektir? Yine de şu ya da bu ölçüde vergi yükünü hafifleteceği söylenebilecek bu düzenleme, tasarının ikinci önemli "yeni"liği ile ortadan kaldırılmaktadır.

Tasarı, ücret tanımını genişleterek yıl içinde hakedilen ikramiye, yakıt parası, sosyal yardım, prim ve benzeri tüm ücret dışı ek ödemeleri, yıllık toplam üzerinden vergilendirmeyi öngörmektedir. Açıktır ki bu uygulama ödenecek vergi miktarını artıracak, sonuç olarak birinci düzenleme ile görüntüde indirilen vergi miktarı ve sağlanan ücret artışı büyük ölçüde ortadan kalkacaktır. Toplu sözleşmeler ve grevlerle zorlu mücadeleler içinde elde edilen ücret dışı yan ödemelerin önemli bir kısmı vergiye gidecektir.

Ücret dilimlerine göre vergi kesintilerinin yeniden saptanması ve bugünkü asgari ücretin vergi dışı bırakılması tasarının olumlu yanlarıdır. Ancak bu kazanımlar da zamanla sınırlıdır. Fiyatların ortalama % 30 dolayında bir hızla yükseldiği göz önüne alındığında, sağlanan görece ücret artışının kısa sürede geçersiz hale geleceği açıktır. Bu nedenle, bugünkü asgari ücret üzerinden vergi dilimlerinin belirlenmesi yerine *asgari ücretin vergi dışı bırakılması kuralının getirilmesi* zorunludur. Asgari ücret üzerindeki gelir dilimlerinin de asgari ücret artışlarına paralel olarak saptanması lazımdır.

Tasarı konusunda asıl söylenmesi gereken, getirilenlerin neler olduğundan öte getirilmeyenlerin neler olduğudur. Örneğin sermaye çareleri bugün olduğu gibi yeni uygulamayla da kira, amortisman, işyerinin ısıtılması, aydınlatılması ve benzeri tüm masrafları kârdan düşürüldükten sonra vergiye tabi tutulacaklardır. Tasarı sermaye çevrelerinden alınacak vergi miktarlarının artırılmasını öngörmektedir. Ama vergi kaçakçılığı yapmalarını önleyecek hiçbir geçerli önlem getirilmemekte büyük sanayicilerin, "sanayii, ithalatı ve ihracatı teşvik" adı altında yararlandıkları vergi ayrıcalıklarına dokunmamaktadır. Kurumlar vergisine getirilen yeni düzenlemenin piyasaya yansıtılmasını önleyecek önlemleri almamaktadır. Tarım kesimi yine vergi dışı bırakılmakta, binlerce dönüm araziyi ellerinde bulunduran büyük toprak ağalarının gelirleri gereği gibi vergilendirilmemektedir.

Sonuç olarak yeni tasarı, gelir dağılımındaki ve vergilendirmedeki eşitsizlikleri gidermemekte, işçi ve emekçi yığınlar üzerindeki ağır vergi yükünü hafifletmemektedir.

Bağımlı Türkiye kapitalizminin sınırları içinde kalındığı sürece, vergi yükünün eşitçe paylaşılması, işçi ve emekçilerin geçim yükünü gerçekten hafifletecek biçimde düzenlenmesi elbette beklenemez. Bugün Türkiye'deki vergi sistemi, bütünü ile işçi ve emekçi yığınların aleyhine işlemektedir. Tabloda da açıkça görüldüğü gibi, nüfusun çoğunluğunu oluşturan çalışanlar, toplam ulusal gelirin yarısından azını paylaşırken, vergi toplamının çoğunluğunu ödemektedir.

Bu yıkılası kapitalist düzen varoldukça, işçi sınıfı, siyasi iktidarı devralıp devlet çarkının başına geçmedikçe, çarkın dönüşü geniş çalışan yığınlardan yana yeniden düzenlenmedikçe, bu böyle sürüp gidecek.

Gün gelecek, bağımlılık, eşitsizlik, sömürü, baskı ve zulüm yerini mutlak özgür ve aydınlık bir Türkiye'ye bırakacak.

ONBEŞ GÜNDE BİR

DİKKAT VE İBRETLE

(Baştarafı Sayfa 1'de)

ile kağıt üstünde eskisinden 50 milyar fazla vergi alacak ama, bunun 30 milyarını, asgari ücretten vergi almaması dolayısıyla ücretlilere terketmiş olacak. Böylece hem Hazine daha rahata kavuşmuş olacak; hem de sosyal adalet sağlanmış olacak.

Bu söylediklerine hükümet de fazla inanmıyor olmalı ki, Maliye Bakanı bu tasarının bir "reform" olmadığını her açıklamasında vurgulama gereğini duydu.

Anayasamız, "herkes... mali gücüne göre vergi ödemekle yükümlüdür" der. Dikkat edilsin, "mali gücüne göre"... Oysa hep bilinir ki, vasıtalı vergilerin mali güçle hiçbir ilgisi yoktur, böyle vergilerde güya "yasa önünde eşitlik" içinde 1000 lira kazanan da, yüzbinler kazanan da aynı parayı öder. Bu vergiler, zenginler için devede kulak iken, işçi ve emekçilerin bütçelerinde önemli yer tutar ve pratik olarak asıl o büyük çoğunluktan alınmış sayılır. Bu yüzden bunların, vergi gelirleri arasında oransal olarak az yer tutmaları gerekir. Bizde ise her zaman Devlet gelirlerinin asıl kaynağını bunlar teşkil etmiştir.

Gelir vergisi, Anayasa'nın öngördüğü ölçüte uyan bir vergidir; daha doğrusu öyle olmak gerekir. Oysa ülkemizde, uzun yıllardan beri, sermaye sınıfının milyarlık gelirleri ortada iken, bu verginin bile üçte ikisini ücretliler, yani işçi ve memurlar ödemektedir. İşte hükümet tasarısı bu üçte iki oranını biraz düşürmeyi hedef almaktadır.

Tarımsal kazançlar, yani toprak ağalarının ve kapitalistlerin gelirleri gene esas olarak vergi dışı bırakıldığı gibi nerdeyse bütçeye eşit olduğu hesaplanan vergi kaçakları için, bu tasarıyla da hemen hiçbir önlem alınmış değildir.

Diğer yandan vasıtalı vergiler, eskilerine yenileri de eklenerek birkaç misli arttırılmaktadır. Bazı vergiler ise görünümde sermaye sınıfına yüklenmektedir; fakat kolayca fiyatlara yansıtacaklarından gerçekte bunları da sonuçta emekçi halk ödeyecektir. Yani gelir vergisinde işçi ve emekçi lehine görünen değişiklik, öbür vergilerle yeniden geri alınmaktadır. Hükümetin Meclis'e sunduğu tasarı böyle.

Ya komisyonda yapılan değişiklikler. Sayın milletvekillerimiz parti farkı gözetmeksizin bu tasarıyı bile orasından burasından kırpıp kuşa çevirmek üzere birbirleriyle yarış halindeler. Hükümet, daha ilk günlerinde, devalüasyon sonucu, ithalatçılardan istediği kur farkı olan 12-14 milyarı, önce taksite bağlamayı, sonra da yeni yıl defterlerinde gider gösterilmesini kabul etmekle, bir anlamda almaktan vazgeçmiş; sermaye sınıfına nasıl bağımlı olduğunu belli etmişti.

Şimdi, bu vergi paketi ile işçi ve emekçiler adına ortaya sürülen görünüşteki bir parmak balın bundan sonraki encamını da hep birlikte dikkat ve ibretle izleme durumundayız.

Dikkat ve ibretle; ve de bizlere, işçi sınıfı ve emekçi kitlelere faydanın ancak gene kendimizden, kendi örgütlü gücümüzden geleceğine olan inancımız biraz daha kuvvetlenip pekişerek. Gerisi lâfı güzaf.

Nihat SARGIN

YATAĞAN'DA DİRENEN İŞÇİLER SARI SENDİKAYI KOVDU

* YATAĞAN'DA İNŞAATI SÜRMEKTE OLAN TERMİK SANTRAL İNŞAATINDA ÇALIŞAN İŞÇİLER, DİRENİŞE GEÇEREK ÇALIŞMA KOŞULLARININ ELVERİŞSİZLİĞİNİ PROTESTO ETTİLER.

GÖREV (Muğla) — Yatağan'da inşaatı sürmekte olan termik santralda çalışan işçiler hiçbir sosyal güvenceleri olmadığını belirterek direnişe geçtiler. Üç gün süren direniş sonunda 73 kişi işten çıkartıldı, ancak işçilerin kararlı mücadelesi sonucunda, sarı sendika DLH-İŞ'in yetkisi mahkeme kararıyla düşürüldü. Şimdi işçiler DİSK'e geçmeye hazırlanıyor.

Direnen işçiler, sorunlarını görev muhabirine şöyle açıkladılar:

"1. Lojmanlar çok kötü,

2. Lojmanlara su verilmiyor, içme suyu kuyulardan temin ediliyor.

3. Yemek verilmiyor, yemek parası da ödenmiyor,

4. Pazar günü çalışılıyor ama fazla mesai ödenmiyor

5. Günde 9 saat çalışılıyor, ama fazla mesai yine ödenmiyor.

6. İşçilerin sigorta işlemi zamanında yaptırılmıyor.

7. En önemlisi patron yanlısı Türk-İş'e bağlı sarı DLH-İŞ'e kaydolmadan işveren işçiyi işe almıyor. Sendika seçme özgürlüğü ayaklar altına alınıyor.

Hak verilmez alınır!

Yatağan Termik Santrali inşaatında çalışan işçiler sarı sendikaya gereken cevabı verdiler. Şimdi daha güç ve önemli görevlere hazırlanıyorlar.